

BUDAQ TƏHMƏZ

Budaq Təhməzlə qazaxlı şair Ələddin İncəlinin deyişmələri

"Hərdən oxu, hərdən yada sal məni"

Dəyərli oxucular!

Bu misra gözəl insan, istedadlı şair Ələddin İncəlinindir. Onunla mənim dostluğumun təməli biz Mərdəkanda - sanatoriyada olarkən başlamışdı. Düzdür, şifahi olaraq bir-birimizi tanıyırdıq, bir-birimizin yaradıcılığından az-çox tanış idik, lakin tale bizi üz-üzə gətirməmişdi, əyani olaraq qarşılaşmamışdıq.

Bu gözəl söz sahibi ilə hər gün görüşüb söhbətləşirdik, tez-tez şeirdən, poeziyadan söhbət salardıq. Bir gün gecə mən ona "Vurğunun yadigarı" adlı bir şeir yazıb həsr etdim və ertəsi gün özünə çatdırdım. Şeir onun çox xoşuna gəldi, təsirləndi. Dedi: "Bilirsənmi, bu gecə mən də sənə bir şeir yazmışam!" Təəccüblənmədim, şair ürəyi həssas olur, ürəkdən ürəyə yollar da varmış.

Şeirin adı "Tapışdıq, danışdıq" idi. Şeiri özü oxudu. Onun şeiri də mənim xoşuma gəldi, ritmi məni ovsunladı. (Hər iki şeir Ələddin İncəlinin "O illər hamı?" kitabına daxil olunmuşdur.)

Həmin zamandan şairlə şeirləşməyə başladıq, bəzən bunu yaradıcılıq aləmində "deyişmə" də adlandırırlar.

İndi Ələddin İncəli aramızda yoxdur, haqq dünyasındadır. Bu şeirləşmənin maraqlı ovqat yaradacağına əminliyimi bildirərək ruhu şad olsun deyə həmin şeirləri burda da təqdim edirəm.

Hörmətlə: Budaq Təhməz

TAPIŞDIQ, DANIŞDIQ

*İstedadlı şair və gözəl insan olan
naxçıvanlı Budaq Təhməzə*

Şair Budaq, qismət oldu, tapışdıq,
"Şükür!" - deyib bu qismətdən danışdıq.
Həm dostluqdan, sədaqətdən, istəkdən,
Həm insani ünsiyyətdən danışdıq.

Xoş zamanda bu dünyaya göz açdıq,
Məktəblərin qapısını biz açdıq.
Gah Caviddən, gah Vurğundan söz açdıq,
Ustaplardan, şeiriyyatdan danışdıq.

Həm dostluqdan, həm də xətir-hörmətdən,
Türkə məxsus olan namus, qeyrətdən,
Halallıqla qazanılan şöhrətdən,
Gözəllikdən, ülvilikdən danışdıq.

Bu yurdun parlayan vaxtı varıymış,
Xətainin taxtı, tacı varıymış.
Qarabağın qara baxtı varıymış,
Azadlıqdan, hürriyyətdən danışdıq.

Könüllər şeirlə, sözlə şad oldu,
Söz ballaşdı, ağızlara bal oldu.
Kədər-qüssə İncəlidən yad oldu,
Neçə şəxsədən, şəxsiyyətdən danışdıq,
Çox arzudan, çox niyyətdən danışdıq.

Hörmətlə: Ələddin İncəli

15.10.2014, Bakı, Mərdəkan sanatoriyası

BİR BİZƏ DANİŞ*Şair dostum Budaq Təhməzə*

Bəsdi gileyləndik taledən, Budaq,
Nələrdən yazırsan, bir bizə danış!
Bəzi şairlər var, gizlin saxlayır,
Səninki deyilsə sirr, bizə danış.

De görüm, qələmin azmanı kimdir?!
Cavidi, Vurğunu, Osmanı kimdi?
"Təbibəm" deyənin Loğmanı kimdi?
Kimləri sirr bilək, sirr, bizə danış.

İncəliyəm, kiməm gücdə, bilmirəm,
Kimlərə eyləyək səcdə, bilmirəm.
Kim bizə verəcək müjdə, bilmirəm,
Budaq, səni pir ol, pir, bizə danış,
Nələrdən yazırsan, bir bizə danış.

*Ələddin İncəli**Bakı, 04.03.2015***SİZƏ DEYİM***Şair Ələddin İncəlinin**"Bir bizə danış" şeirinə cavab*

Qardaşım, gileysiz bir insan olmaz,
Həyatı düşünməz hər ağlı dayaz.
Biz də gileyliyə dünyadan bir az,
Nələrdən yazıram bir sizə deyim.

Qələmin azmanı görünməz gözə,
Cavidi, Vurğunu O verib bizə.
Osman çatamıdım dediyi yüzə,
Tanrını sirr bilək, sirr, sizə deyim.

"Təbibəm" deyənin Loğmanı Allah,
Dünyamız görməsin nə kədər, nə ah.
Sözüm haqdan gəlir, deyirəm, vallah,
İstedad mülkündə zər sizə deyim.

Səni sınaşsam gücdə, İncəli,
Tanrıya gəl edək səcdə, İncəli.
Bizə çatmaz daha müjdə, İncəli,
Sözün sərrafısan, sirr sizə deyim.

Mən Budaq Təhməzəm, eldə adım var,
Tanrı verib bir az, istedadım var,
Oddan yaranmışam, sönməz odum var,
Dünya möcüzədir, sirr sizə deyim.

*Budaq Təhməz**Bakı, 05.03.2015***MƏN, AY BUDAQ***Şair dostum Budaq Təhməzə*

Bir zamanlar vəsf elədim,
Şən həyatı mən, ay Budaq!
Gah gəraylı, qoşma yazdım,
Gah bayatı mən, ay Budaq!

Gözəlliyi duyan oldum,
Gözəlliyə uyan oldum.
Gah Məmmədə həyan oldum,
Gah Barata mən, ay Budaq!

Gətirdi bəxtim, deməzdim,
Səbrimi tapdayıb əzdim.
Nə Təbrizi görüb, gəzdim,
Nə Heyratı mən, ay Budaq!

Sevirəm yurdu, mahalı,
Ağ üzlərdə qara xalı.
Sevmirəm heç qalmaqalı,
Çata-çatı mən, ay Budaq!

Ay İncəli, gəzək, dedin,
Yurdu gəzib görək, dedin.
Damcılığını sən görmədin,
Batabatı mən, ay Budaq!

*Ələddin İncəli**Bakı, 05.03.2015***SƏN, İNCƏLİ***Şair Ələddin İncəlinin "...mən,
ay Budaq" şeirinə cavab*

Vəsf eylədin "şən həyatı",
Yazdın gəraylı, bayatı.
Gətirdin şeirə Baratı(1),
Xeyrxahsan sən, İncəli.

Xoş günləri sayan oldun,
Ürəkləri duyan oldun.
Sən Məmmədə(2) həyan oldun,
Dosta oldun tən, İncəli.

Bəxtin gətirmədi, dözdün,
O tay üçün ürək üzdün.
Yurdu qarış-qarış gəzdin,
Kəsdi yolu çən, İncəli.

Şair sevməz qalmaqalı,
Qocaların olmaz halı.
Biz neynirik qara xalı,
Düzüb sağa dən, İncəli.

Mən Budağam, demirəm yat,
Əldə qələm sən yaz, yarat.
Sən Damcılı, mən Batabat,
Tapdım səni mən, İncəli.

1 - *Barat Vüsal*

2 - *Məmməd İsmayıl*

*Budaq Təhməz
Bakı, 07.03.2015*

KÖNÜL YOLU

Şair dostum Budaq Təhməzə

"Damcılı"dan "Batabat"a,
Könül yolu var, ay Budaq.
Kaş, kəsməsin bu yolları,
Çovğun, boran, qar, ay Budaq.

Qaf, Himalay, Ağrıdağı,
Türkün olub ilk oylağı.
Aralığı kəssə yağ,ı,
Gərək salaq haray, Budaq.

Mən İncəli Ələddinəm,
Hikmətlə doludu sinəm.
Bu bayramda gərək dinəm,
Car eyləyəm, car, ay Budaq.

*Ələddin İncəli
Qazax şəhəri, 01.01.2015*

İNCƏLİ

Qazaxlı şair dostum Ələddin İncəliyə

Bahar çağı baxçamıza,
Niyə yağdı qar, İncəli?
Şaxta vurdu gülümüzü,
Əldən getdi yar, İncəli.

Nəriman(1) itirdi Sarasın,
Sağaldan yoxdu yarasın.
Qəlbində saxlayır yasın,
Könlü oldu xar, İncəli.

Məlahət də köçdü, getdi,
Quba xanım gözdən itdi.
Yarın yoxdu, ömür bitdi,
Demə ömür var, İncəli.

Gəl, toxunma sarı simə,
Budaq bənddi bircə himə.
Dərdimizi deyək kimə?
Yoxdu etibar, İncəli.

1 - *Nəriman Həsənzadə*

*Budaq Təhməz
Bakı, 25.02.2015*

ÜÇ ŞAIRİN EYNI TALEYİ

*Şair dostlarım Nəriman Həsənzadəyə və
Budaq Təhməzə*

Üç şair yaşadı eyni taleyi,
Üçü də çox fikrə daldı, qocaldı.
Üçü də taleyə, bəxtə inandı,
Ondan ibrət dərsi aldı, qocaldı.

Ömrünün ən gözəl, coşqun çağında,
Bad əsdi şairin can otağında.
Nə solunda gördü, nə də sağında,
Nəriman Sarasız qaldı, qocaldı.

Budaq unutmadı el-obasını,
Bakıda dəfn etdi öz Qubasını.
Onun kədərini, onun yasını,
Həssas ürəyinə saldı, qocaldı.

Mən də çox ağlayıb, sızladım bir vaxt,
Dedilər düzəlməz haqq çevirən taxt.
Məlahətdən sonra Ələddin bədbəxt
Ayrılıq havasın çaldı, qocaldı.

Nəriman çox erkən ağartdı başı,
Ələddin baxdı ki, dümağdı qaşı.
Budaq misra üstə tökdü göz yaş,ı,
"Cavanam" deyərdi, gəldi, qocaldı.

*Ələddin İncəli
Bakı, 21.02.2015*